

LA DONA

E' n la dona s'obra el miracle

ella alberga al ser humà

en el seu ventre durant un temps

i ja mai sola està.

Ella que en la tristor i la alegria

sempre li somriu a la vida

i d'aquesta manera impulsa

als seus a mirar-se en ella

com en un espill de transparent vidriera.

Ella que li roba hores a la nit

per vigilar els somnis

de qui en ella viu,

i es descalça i es desvesteix

per calçar i vestir als seus fills.

A la dona valenta que guia el món

molt li deu l'amor, la pau i la guerra,

perquè no es necessari eixir de casa,

anar al treball o treballar en la terra

perquè es pugà fer palpable

la nostra intel·ligència.

Dones hi ha que fer-se visibles

que la donà no és un tros de carn

per a jugar amb ella,

que se la vol, se la valora i se la respecta,

que el camí és molt llarg i molt dur

però penseu que a la meta s'aplega,

que la millor conquesta del món

per una donà està feta.

No es detingueu en la lluita

per conquerir allò que en la ment es queda

perquè abans i després de nosaltres

les dones són el sexe

que ostenta la forçalesa.

Encarna Gómez Sanchis 8 de març de 2016

La Font de la Figuera